

LA TRAGEDIA ASTURIANA

El Govern ha rebut la sentència dictada contra Teodomiro Menéndez

Guió del moment

ITALIA VA A LA GUERRA AMB ABISSINIA?

Pel seu interès publiquem íntegra la carta que segueix que ha estat publicada per un diari francès. En ella es denuncia la política internacional que ve menant Mussolini, avui a l'empàs de la mobilització de moviments que li dona el Pacte que a Roma va concertar amb Laval. Ens ocupem sovint d'aquesta qüestió perquè per a ningú no és un secret l'interès que com a poble mediterrani tenim en tot el que faci els països que tenen el predomini del nostre mar i, més, quan es pot tractar d'aventures guerreres de les quals ningú no sap quin serà el seu final.

La carta diu:
«La guerra amb Abissínia és ja un fet. Ja feia temps que Itàlia venia enviant a l'Àfrica, armes, municions, oficials, equips mèdics, elements de xarxes especialitzats (aviació i enginyers), però ara fa poc que aquestes embarcacions venen prenent una gran intensitat.

Hem entrat en el període de mobilització de quintes senceres. Tot això es fa en gran secret i de fa temps. Fins el dia 11 de febrer, els diaris no s'havien vist obligats a acceptar com un fet la mobilització, però això sí, reduint les seves proporcions. Segons ells no han estat mobilitzats més que uns divisions, però són més, poden estar-ne segurs. Els reservistes són enviats, en poques hores, o bé a Toscana (Firenze, Arezzo), o bé a Sicília (Siracusa, Catania). D'allà estant són embarcats cap a les colònies, adoncs a Libia.

A hores d'ara sembla que ja ha estat cridada completament la lleva del 1911 i els capitans de camp del 1895. Actualment estan en curs les operacions de mobilització de les classes del 1909-1910, amb la sola excepció de les tropes alpines, que seran igualment mobilitzades, però enviades a la frontera austríaca. Aquesta mobilització, portada a efecte d'una manera individual es fa amb la més gran regularitat.

Les sortides de reservistes són contínues i sense interrupció. És el tema de conversa de tot el país: en els pobles i sobretot en els trens es veuen els reservistes com viatgen molt sovint embriacs. Ja tothom comença a donar-se compte del que s'apropa. Davant el perill, les llengües comencen a deixar-se a anar sense tenir en compte aquella desconfiança mútua que s'ha convertit en el tret comú dels italians, gairebé com una mena de segona naturalesa de la nostra gent.

Ningú no vol la guerra. Ningú no l'aprova. Davant el perill d'una aventura perillosa a l'Àfrica, són molts els que venen pensant que seria millor que certes decisions es prenguessin sota la vigilància de la responsabilitat col·lectiva...

Mentrestant la premsa continua la seva propaganda parlant de la gran riquesa natural de les altres planícies abissínies i enemics de les provocacions dels abissínies. Corren certs rumors, que no creu ningú, que Abissínia hauria declarat la guerra a Itàlia el mes de gener.

També són motiu de preocupació col·lectiva les relacions amb Alemanya. El govern es nega a donar passaports per Alemanya i no són renovats els que caduquen. Es parla també de concentracions a la frontera austríaca. Han estat encarregats dos milers de parells d'esquís a una fàbrica de Múln. Duen que a Merano, sud del Tirol, els nazis han provocat desordres i hi ha hagut morts. De totes maneres és molt difícil obtenir informacions precises i segures.

Fins a la carta. No fa pas gaires dies que també un altre diari francès, i no pas suspens d'antitalianisme, sinó dels que més varen airejar el vistge de Laval a Roma, parlava de la possibilitat que a l'Abissínia, entre aquest país i Itàlia, es reproduís la segona edició de la Manxuria; o sia que hi hagués una guerra tan sangant com qualsevol d'altra, però sense la formalitat de la prèvia declaració de guerra. És la nova modalitat que s'han emprat els Estats per a no faltar a les clausules que els mateixos han inventat a la Societat de Nacions. Una guerra així, guerra més inhumana que cap perquè hi manca fins aquell control mínim que internacionalment es fa en tota lluita entre dos països. posa de manifest totes les faltes de l'organització internacional que teòricament centra i garanteix la S. de N., i el veritable esperit que impulsa els grans Estats autoritaris del feixisme imperialista, producte d'una Guerra en la qual morien, pel dret i per la llibertat, milions d'homes.

La situació d'Itàlia, des d'un punt de mira internacional ha millorat molt després de les converses i del Pacte de Roma, però el que no s'ha pogut preveure és que passarà a l'interior d'aquest país en el cas que es portés a cap aquesta guerra sorda que ens annexionen persones assabentades. És molt possible que el poble italià trobés en ella la força de voluntat necessària que el cohesionés per acabar amb el règim de Mussolini. És molt, com diu la carta precedent, que els italians hagin començat a perdre la por a fer la crítica del Duce que es creu omnipotent.

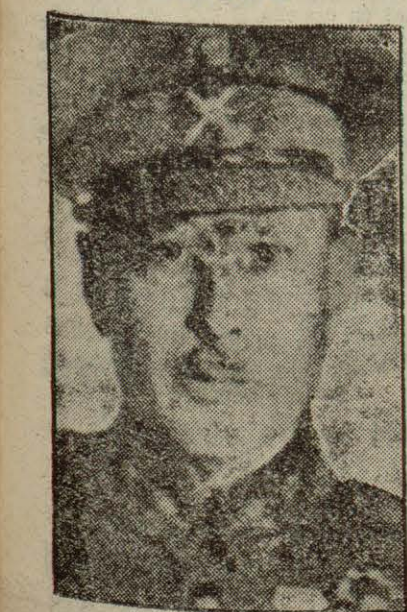
DIUMENGE POLITIC

L'activitat de les dretes

Madrid, 18. — Durant el diumenge es celebraren diversos actes a diferents poblacions d'Espanya. Gil Robles parlà a Jaén i a Linares, acompanyat d'altres diputats del seu partit; Frimó de Rivera ho feu a Saragossa; Calvo Sotelo a Múrcia i Llorca; Puentes Pila, Gamazo i Goicoechea a Valladolid; Honori Maura a San Sebastián, i, finalment, Maza i Serrano Jover, a La Corunya, sense comptar Royo Villanova i Martínez de Velasco, que ho feren a Barcelona.

Hom comenta que, malgrat el nombre d'actes celebrats, no n'hi ha un sol de república d'esquerres i si tot de les dretes reaccionàries.

ELS ALTS CARRECS MILITARS

El general Sánchez Ocaña i Beltrán, nou general de la 4.ª Divisió Orgànica, Catalunya

ABSTENCIO? Un testimoni de major excepció

Ens hem referit reiteradament a les propagandes «abstencionistes» realitzades amb pertinac i lamentable insistència des de l'òrgan periodístic de la C. N. T. i en les consignes internes de l'organització confederal sindicalista.

Coneguda és la nostra posició en aquest sentit i no hem d'insistir-hi avui. Però volem recollir, sense comentaris innecessaris, el paràgraf que segueix d'un article que acaba de publicar en un periòdic de Barcelona un destacat militant sindicalista. Diu així:

«Sabíem los militantes de la organización confederal — es refereix a la campanya abstencionista del 1933 — a dónde nos conduciría esta actitud? Indiscutiblemente que sí. Sabíamos que el triunfo de las derechas y de los partidos pseudo-de-rechistas era un hecho. No se nos pasaba por alto — conociéndolos de épocas anteriores — que estaríamos más perseguidos y peor tratados que con sus antecesores. Sin embargo, cada militante aceptamos la tarea, nos la impusimos, mejor dicho, de propagar en fábricas y talleres la necesidad de no acudir a las urnas. Y lo conseguimos.»

Per la nostra banda, renunciem a afegir-hi ni un mot.

Aquest número ha estat visat per la censura

L'estat del senyor Martí Barrera

L'ex-conseller de Treball, senyor Martí Barrera, segueix a la Clínica del doctor Tries Fojal. La intervenció quirúrgica fou admiràble i ara espera únicament que la ferida es cicatritzi completament per a traslladar-se a la Presó Model de Madrid amb els seus companys de Govern.

Agris a Catalunya

Royo i Martínez de Velasco parlaren diumenge al Parc

LA CONCLUSIO DE ROYO VILLANOVA, EN COMENTAR LA CONSTITUCIO I L'ESTATUT, FOU AQUESTA: «HEM FET UN PA CON UNES HOSTIES!»

Com a rèplica als recents discursos de Cambó, el catedràtic de Valladolid trobà una inspirada frase: «¡Que te crees tú eso!...»

No anem a prendre's seriosament, és clar, aquesta macorada agrària del diumenge, ni la presència del senyor Royo Villanova, ni les paraules per ell pronunciades en l'apart que se celebrà al seu honor i

Royo Villanova arriba a Barcelona

al del seu cap polític senyor Martínez de Velasco. Hauríem d'emprar qualificatius durs i desagradables i posar tot plegat no val la pena. Els radiòfons barcelonins que tingueren la paciència d'escoltar el discurs — fent-hi aquesta concessió — del manifest que és Royo Villanova, i els lectors de les referències de l'acte, saben perfectament a què atindran-se. L'únic que ens costa de comprendre és el fet que un home amb la responsabilitat política evident del senyor Martínez de Velasco — és el cap d'un partit polític, en nom del qual actua; intervé en els primers plans oficials; disposa d'un senyor Cid, ministre; és cridat a consulta sovint; ha estat ministre sense cartera; figura com a home de relació íntima i constant amb les més altes jerarquies del règim — pugui aixecar-se a reñegar amb el seu assentiment les paraules acabades de pronunciar per Royo Villanova.

Però, en fi, és així i no ens queda altre remei que formar un pobre i trist concepte de la capacitat, de la intel·ligència i de la cultura política del senyor Martínez de Velasco, una de les tres «tríada» dramàtica de Catalunya — tenen un aire molest de provocació inconscient i ens produeixen una molestia gairebé física. Preferim adversaris insolents i coratjosos, amb una garantia política i cultural, amb una personalitat definida i evident, que vinguessin a

presentar batalla i a jugar fort. Però això d'ara! Això d'ara no pot menjar de nosaltres ni una protesta, ni una crítica, ni una posició que no sigui la d'un altiu i perfecte menyspreu.

Catalunya per als catalans, diem dies enrere, amb motiu d'una altra visita. Davant de Royo i de Martínez de Velasco, resultava desproporcionada l'afirmació. Per a fer-nos entendre d'ells, creiem que serà suficient repetir, amb el catedràtic de Valladolid que aspira a una cattedra de la Universitat de Barcelona:

— ¡Que te crees tú eso! ¡Ja ens perdonaran, per una vegada, els nostres lectors.

El diumenge, procedents de Madrid, arribaren a Barcelona els senyors Martínez de Velasco i Royo Villanova, acompanyats d'uns quants polítics de poca importància. Els esperaven una cinquantena de persones, que amb els seus crits i aplaudiments, volgueren donar la sensació que eren més.

Recordem els noms dels senyors Gómez Monche, Callejón, Losada, Peláez, Damasceno, Carmona, Urquijo, Moreno Luque, Chapa, Alcazar i Gutiérrez.

Però no tot foren aplaudiments.

(Passa a la pàg. 7)

La resurrecció de l'idioma

Pompeu Fabra, en una recent conferència magistral, ha fet veure tota la gran vàlua del nou ascens modern de la parla catalana a la plena categoria d'idioma literari. Entre els conceptes de dialecte i idioma hi ha la mateixa diferència que trobem entre els conceptes de província i nació. Tenir una llengua pròpia vol dir, en el camp de la cultura, tenir un idioma nacional, no pas un dialecte provincial. El català, que a partir del segle XVI havia anat convertint-se en un dialecte cada dia més pobre i més corromput, ha tornat a ésser, gràcies als poetes, escriptors i filòlegs, un idioma noble i alt.

Per als provincialistes i els regionalistes autèntics, el dialecte ja estava bé. Per als catalans nacionals, calia un idioma. La plenitud espiritual del sentiment català ha portat la plenitud de la resurrecció idiomàtica.

Tornar a tenir un idioma propi: aquesta és la conquesta major de la renaixença catalana. La nau de Catalunya, que havia fluctuat i havia naufragat, ha emergit novament. I l'idioma és la bandera de flames arborada dalt de tot del pal mestre.

Cal posar davant els ulls dels catalans l'esquema de l'evolució del llenguatge vernacle. Cal fer-los veure especialment la davallada vertical que aquest llenguatge sofrí en anar a la posta el vell Estat català.

Una de les coses més impressionants en la història cultural de Catalunya és el comprovar la caiguda ràpida de l'idioma propi en la primera meitat del segle XVI. En el segon terç del segle anterior, la parla catalana es mostra generalment en plena maturitat: és una parla rica, formosa i elegant, adhuc en els documents sortits de ciutats i viles catalanes secundàries i en la ploma de molts particulars. I gairebé en sec, a les darreries de la centúria, el llenguatge decau, com decau tot a Catalunya. Al cap de pocs decenniis, aquell llenguatge que estava a tanta alçada almenys com el castellà, i que avançà a aquest en el camí obert pel Renaixement clàssic, té l'ànima morta, i la seva forma es desfà lletjament com un cos en descomposició.

Així, a mitjans del segle XVI, un document de l'emperador Carles I, diu que les obres d'Auzias March estan «enterrades en lengua lemosina»; i quan, poc després, són traduïdes al castellà, un altre document diu que han estat tretes de la «carcel de la lengua lemosina».

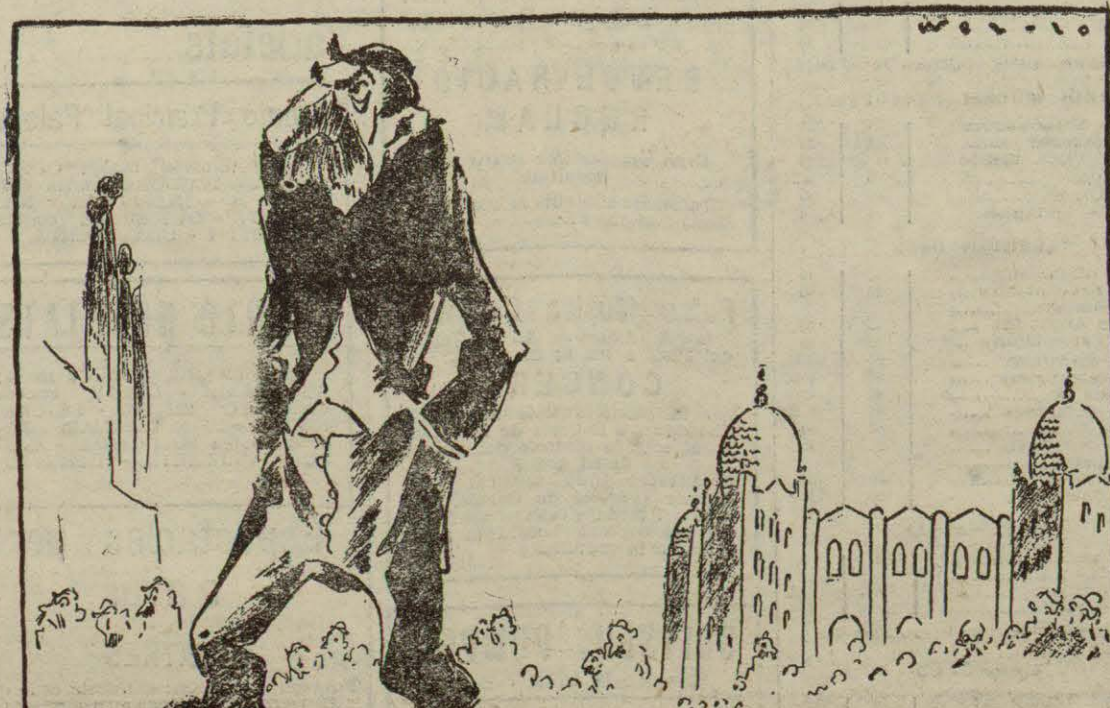
Presó i sepulcre: això havia esdevingut, en mig segle, el gran idioma de Lluís de Muntaner, de Bernat Metge i d'Auzias March.

Aquestes tètriques frases oficials, uleshores eren exactes. El català ja començava a ésser un dialecte. I un dialecte empresonat i enterrat les obres de l'esperit. Mentre el català va ésser de fet una parla dialectal, les obres escrites en la llengua nostra — fins les de la millor època — van estar darrera una reixa carcelària o sota una llosa sepulcral. Cap altra literatura no hi guanyà res, i la literatura nostra ho perdé tot per un llarg temps. Allò que un poble perd en els dominis de l'esperit, cap altre poble no ho guanya.

Ara la parla catalana torna a ésser idioma. El dialecte és mort, com la província. I aquest idioma que tenim davant nostre no és una il·lusió aparició fantasmal. És una resurrecció de l'ànima i del cos. La parla que havia esdevingut presó i sepulcre, és altra vegada un instrument vital de cultura i de creació.

A. ROVIRA I VIRGILI

DESPRES DE LA JORNADA DEL DIUMENGE

— Les calamitats mai no vénen soles. —

(Per Nello)

EL TEMPS. — A Catalunya el cel apareix cobert al Gironès, ribes del Segre, La Segarra i conca de Barberà; mig cobert al Priorat i serà per la resta — Es presenten boires a les riberes de l'Ebre i conca de Barberà.

Els vents són encalmats o fluïxos de direcció variable. El gruix de la neu és: 1'90 m a Envalira; 25 cm. a Ransoll i 17 cm. a Ensolaster.

Ha estat aprovada per l'auditor militar d'Oviedo, el qual té en estudi la dictada pel Tribunal contra Ramon González Peña

El pròxim Consell de ministres examinarà la sentència i després la passarà al T. Suprem

Oviedo, 18. — L'Auditor militar d'Astúries ha aprovat la sentència dictada contra el diputat socialista Teodomiro Menéndez.

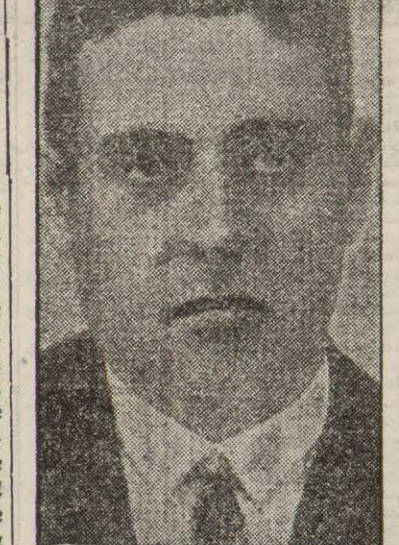
Oviedo, 18. — L'Auditor està estudiant la pena recaiguda al Consell de guerra celebrat contra González Peña.

DECLARACIONS DE LEROUX

Madrid, 18. — El president del Consell ha romàs al seu despatx fins a un quart de nou de la nit. A la sortida a dit als periodistes que no tenia notícies, que comunicarien, i ha preguntat: «I vosaltres que em dieu?» Els periodistes li han dit que segons les seves impressions la minoria socialista havia acordat reintegrar-se al Parlament, és a dir, «ha afegit un informador» — es creu que ni tan sols s'ha tractat de la qüestió.

— Bé — ha contestat el cap del Govern.

Abans d'acomiadar-se dels informadors, ha dit el senyor Lerroux que havia rebut la sentència dicta-

GONZÁLEZ PEÑA

da contra el senyor Teodomiro Menéndez, que es portarà al pròxim Consell de ministres, i després s'enviarà al Tribunal Suprem.

El senyor Lerroux ha acabat dient que no es trobava encara bé del tot. Ha estat a la Presidència l'ex-sots-secretari del Ministeri de la Governació, senyor Benzo.

CONSELL DE GUERRA CONTRA UN ALCALDE ASTURIÀ

Oviedo, 18. — S'ha celebrat l'últim dels Consells de guerra oficials generals anunciats per a aquestes dies, contra l'ex-alcalde de Vegadeo, Antoni Osorio, diversos regidors i el president de la Societat obrera, «La Inquebrantable», Ramon Pereira, acusats tots d'obligar a tancar el comerç i impedir la celebració d'actes religiosos i no adoptar les mesures necessàries per tal d'impedir la revolució.

El Tribunal es retirà a deliberar. Tots els processos gaudixen de llibertat provisional i s'espera que siguin tots absolts, ja que contra els quals es demana la pena ja l'han complert suficientment per haver estat ja a la presó.

EL DIRECTOR I UN REDACTOR DE «EL SOCIALISTA» ALLIBERATS

Madrid, 18. — Han estat posats en llibertat el director de «El Socialista», senyor Julià Zugazagotia i el redactor del dit periòdic, senyor Cruz Sola.

ELS EMPRESONATS PELS FETS D'OCTUBRE SE SUICIDA

Oviedo, 18. — Començà a circular la notícia que s'havia llançat al riu Nalon un individu que fou endut pel corrent, sense que s'hagués trobat el cadàver malgrat els treballs realitzats. Als centres oficials no saben res d'aquesta notícia.

Segons informes particulars el fet es desmentí de la següent manera: A la presó de Mieres hi havia detingut Constantino Fernández, veí de Baldom (Las Regueras), com a suposat complicat en els successos revolucionaris. Segons sembla, el detingut fou present a la Guàrdia civil que sabia en quin lloc del ciutat poble de Baldom s'hi trobava amagada una important quantitat de diner procedent del robatori al Banc d'Espanya. Per les manifestacions d'aquest individu es trobaren prop de 200.000 pessetes; però, segons les declaracions del detingut, el diner amagat ascendia a prop de dos mil-

La C. de J. es treu l'antifaç

Una nova ofensiva de les dretes vaticanistes

«L'heroi del debat sobre la maçoneria — diu «El Debate» — fou Gil Robles...»

Moltes coses van aclarint-se amb el curs dels dies i dels fets polítics, cada vegada més pressionats per les dretes vaticanistes de la «Cedra», a través de les quals la Companyia de Jesús va prenent les seves posicions contra el règim i contra l'article 26 de la Constitució.

El famós article 26! Cal comprendre que l'ofensiva ha estat dura i l'èpica ramassa guanyada en alguns fronts. Les eleccions del 19 de novembre eren la primera trinxera conquistada. Després fou el control del Parlament, fins arribar a l'acces al Poder per causes que no ens és possible d'analitzar. I, tot seguit, després de les jornades d'octubre — el Govern sabia que la seva constitució era a provocar el col·lapse revolucionari... — consta en el relat oficial de la tragèdia — Porquillo, imprudent i expressiva afirmació: «Hem aconseguit posar fora de la llei tot el front del 14 d'abril...» El front el constituïen, el constituïen: Catalunya, les esquerres espanyoles, el socialisme, Bascònia...

A continuació, el primer intent seriós — que, de moment, sembla mantenir-se en un punt mort — de la Reforma Constitucional, sobre la qual dissortadament, davant del Consell de ministres, el President de la República en persona.

Ara, a pretesa d'una proposició, una nova ofensiva: contra la maçoneria. Per escandalosament absurd i extemporani que fos el debat — vam comentar-lo al seu moment —, no pot escapar-se'ns la intenció dels qui el provocaren i dels qui l'aprofitaren. Com per casualitat, per oportunitat a la maçoneria, s'invoca un nom: la Companyia de Jesús, els jesuïtes. No hi ha, però, tal casualitat. Cal tenir-ho present. Es tracta — insistim-hi — d'un nou aspecte de l'ofensiva. Per què qualifica «El Debate» a Gil Robles no res menys que d'«heroi del debat sobre la maçoneria»?

Heus ací uns paràgrafs ben expressius del comentari que l'òrgan vaticanista dedica a la sessió parlamentària de referència.

«El acuerdo real de la Cámara — diu «El Debate» — vino a ser que el adscritor a una persona el título de masón es una ofensa y una imputación de delito. No es la primera vez que esto ocurre, y conviene señalarlo aquí. Hay masones; pero todo el mundo se ofende cuando se lo llaman. Pero, ¿qué culpa tiene la conciencia ruborosa de la clandestinidad y de los manejos de la masonería. Ayer, cuando el señor Cano López acusaba de masones a varios militares se escuchaban alaridos de indignación y el señor «la guerra» pedía al señor Cano que se despoja de la inmunidad parlamentaria para sostener sus afirmaciones ante los Tribunales. Tan graves le parecían. Tan universal es el concepto de calidad de las actividades masónicas.

Políticamente este debate tuvo un héroe, que fué el señor Gil Robles. Ponderado, clarísimo de dicción y de pensamiento, su actitud era la misma sensatez, coincidente absoluta con el espíritu de la propuesta del señor Cano López: discrepancia tajante, repugnancia invencible, para la masonería; inutilidad política de votar, puesto que la actitud de la Cámara estaba clara y las proposiciones no de ley carecen de fuerza para obligar y no son más que manifestación de actitudes que ya habían quedado manifestadas.

No hay más remedio que votar seriamente. La C. de J. no rehuye, sino que pide esta votación para que quede bien clara su actitud antimasónica. La propuesta se aprueba por gran mayoría. Es la C. E. D. A. la que, una vez aclarada la actitud política, decide con su masa de diputados la repudiación durísima de la masonería que ayer acordó la Cámara.

Està clar tot això? Van perfilant-se no solament les actituds sinó les intencions. La Companyia de Jesús s'ha tret ja l'antifaç...

El senyor Anguera de Sojo, a Barcelona

En l'expressió, al matí, arribà el ministre del Treball senyor Anguera de Sojo. Ha estat rebut per elements de la Delegació del Treball i pel senyor Portela.

En l'expressió, al matí, arribà el ministre del Treball senyor Anguera de Sojo. Ha estat rebut per elements de la Delegació del Treball i pel senyor Portela.

En l'expressió, al matí, arribà el ministre del Treball senyor Anguera de Sojo. Ha estat rebut per elements de la Delegació del Treball i pel senyor Portela.

En l'expressió, al matí, arribà el ministre del Treball senyor Anguera de Sojo. Ha estat rebut per elements de la Delegació del Treball i pel senyor Portela.

En l'expressió, al matí, arribà el ministre del Treball senyor Anguera de Sojo. Ha estat rebut per elements de la Delegació del Treball i pel senyor Portela.

En l'expressió, al matí, arribà el ministre del Treball senyor Anguera de Sojo. Ha estat rebut per elements de la Delegació del Treball i pel senyor Portela.

En l'expressió, al matí, arribà el ministre del Treball senyor Anguera de Sojo. Ha estat rebut per elements de la Delegació del Treball i pel senyor Portela.

En l'expressió, al matí, arribà el ministre del Treball senyor Anguera de Sojo. Ha estat rebut per elements de la Delegació del Treball i pel senyor Portela.

En l'expressió, al matí, arribà el ministre del Treball senyor Anguera de Sojo. Ha estat rebut per elements de la Delegació del Treball i pel senyor Portela.

En l'expressió, al matí, arribà el ministre del Treball senyor Anguera de Sojo. Ha estat rebut per elements de la Delegació del Treball i pel senyor Portela.

COMERC I FINANCES.

LA BORSA

La Borsa a la sessió d'ahir seguí la mateixa tònica del divendres passat. El negoci fou migridíssim i la tendència fou de fluïdesa general als rotllons de comptat i als de fi de mes, i seguí, en general, la depressió, tot que passà tant als Deutes de l'Estat com en les Obligacions Municipals i es destacaren més en l'emenda tendència al rotlló de ferrovies i amb escassetat d'operacions industrials.

En les accions tractades a fi de mes, hom aconseguí un xic de sosteniment les Ford, Chades i Filipines.

Borsí del matí

Nord, 53'00, 52'95, 53'40; Alcant, 40'30, 40'20, 40'45; Ford, 216, 215; Colonial, 45'00, 44'75, 45'00; Explosiu, 104'85, 105'00; Algunes, 174'50, 174'65, 174'50; Felgueres, 35'00; Filipines, 334; Chade, 376, 376'50, 376.

Borsa de la tarda

Nord, 53'40, 53'45, 53'25, 53'40; Alcant,

cant, 40'50, 40'55, 40'45, 40'55; Colonial, 45'00, 45'25, 45'15; Plantes, 107'5, 1700; Docks, 1700; Ford, 215, 216'50; Explosiu, 105'00; Montserrat, 61'00; Chade, 377, 377'50, 377.

Borsa oficial

Alcant, 40'50, 40'55; Chade, 371, paritat; Chade D, 72'40, paritat; Chade E, 72'40, paritat; Filipines, 334, paritat; Ford, 215, 216; Sevilla, d'Electricitat, 77'00, paritat; Marroc 5 per 100, 88'00, paritat.

CANVIS DE MONEDES

Llures	33'95	33'95
Francs	48'35	48'35
Dòlars	7'36	7'38
Lires	62'50	62'70
Marcs	2'93	2'94
Suïssos	238'00	238'25
Belgues	171'25	171'50
Polonesos	4'95	4'97
Escuts	32'50	32'90
Cor. Praga	30'60	30'80
Cor. suecs	1'84	1'86
Cor. noruegues	1'79	1'81
Cor. daneses	1'50	1'51

Quotient de l'Estat

TANCA

Ant. Avui

Interior 4 1/2 % A

B

C

D

E

F

G

H

I

J

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

AA

AB

AC

AD

AE

AF

AG

AH

AI

AJ

AK

AL

AM

AN

AO

AP

AQ

AR

AS

AT

AU

AV

AW

AX

AY

AZ

BA

BB

BC

BD

BE

BF

BG

BH

BI

BJ

BK

BL

BM

BN

BO

BP

BQ

BR

BS

BT

BU

BV

BW

BX

BY

BZ

CA

CB

CC

CD

CE

CF

CG

CH

CI

CJ

CK

CL

CM

CN

CO

Carreus

Ant. Avui

Interior 4 1/2 % A

B

C

D

E

F

G

H

I

J

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

U

V

W

X

Y

Z

AA

AB

AC

AD

AE

AF

AG

AH

AI

AJ

AK

AL

AM

AN

AO

AP

AQ

AR

AS

AT

AU

AV

AW

AX

AY

AZ

BA

BB

BC

BD

BE

BF

BG

BH

BI

BJ

BK

BL

BM

BN

BO

BP

BQ

BR

BS

BT

BU

BV

BW

BX

BY

BZ

CA

CB

CC

CD

CE

CF

CG

CH

CI

CJ

CK

CL

CM

CN

CO

Teatres

GRAN TEATRE ESPANYOL

COMPANIA SANTPERE

Avui, dimarts, tarda, a les 8.

Entrada butaca, 1 pta.

AQUESTA ES LA QUE FA TRES

Nit, a les 10. L'EXIT FORMIDABLE.

RODA EL MON...

I TORNA AL BORN

ES L'OBRA QUE US SABRA

GREU NO HAVER-LA VISTA

Demà, dimecres, tarda, a les 8.

Entrada butaca, 1 pta.

EL CINTURÓ DE CASTEDAT

Nit, a les 10. L'ESPECTACLE QUE VEUREM TOT BARCELONA.

RODA EL MON... I TORNA AL BORN

Divendres! Divendres! Divendres!

Divendres! Divendres! Divendres!

Sensacional! Sensacional! Sensacional!

ADELA, LA MAL CASADA

D'Alfons Roura i el mestre Cotó

Es despatxa a tots els Centres de Localitats.

PRINCIPAL PALACE

Compania de revistes de

MARGARIDA CARBAJAL

Director gerent:

LLUIS CAMPUA

Avui i sempre, el sorollós èxit:

LAS DE

LOS OJOS

EN BLANCO

La millor revista. La més ben presentada. Insuperable interpretació.

Teatre Còmic

Gran Compania de revistes

Avui, nit, a les 10.15. SERATA

DONORE I COMIAT de la gent

primera triple còmica: PEPETA

HUERTAS, amb la grandiosa revista:

LOS MARIDOS DE LIDIA

Perlita Graso, Pepeta Huertas, Sara Guasch, Vicenç Aparici, Antoni Murillo, Antoni Garrido, etc.

Demà, tarda no hi ha funció. Nit:

LOS MARIDOS DE LIDIA

Teatre Romea

Teléfono 22026

DARRERES REPRESENTACIONS

DE ORO Y MARFIL — A les 8.30,

les butaques a 4 pessetes:

ORO Y MARFIL

de Quintero i Quillén, 76 representacions per aquesta Compania, en la qual figuren Antonia Herrero i Rafael Bardem. A les 10.15, SERATA de l'obra en tres actes i un pròleg:

20.000 DUROS

de Leandro Navarro i Alfred Tardá

Decorat expropte de Redonda

— Demà, tarda: ORO Y

MARFIL. Nit: 20.000 DUROS.

TEATRE BARCELONA

Compania de Comèdies còmiques

CASIMIRO RORTAS

Avui, dimarts, COMIAT de la

Compania. Tarda i nit, el gran

èxit de riure:

SEVIYIYA

Demà, dimecres, DEBUT de la

Compania Montan — Ross, amb

l'estrena del poema de M. Tomás:

SANTA ISABEL DE ESPARA

TEATRE POLIORAMA

Temporada oficial de

TEATRE CATALA

Avui, dimarts, tarda i nit, l'èxit

de Carlos Soldevila:

NECESSITEM

SENYORETA

Demà, dimecres, nit, FESTIVAL

CATALA i extraordinari FI DE

FESTA.

Teatre Nou

COMPANIA LIRICA

MARC REDONDO - A. PALACIOS

Avui, tarda, a les 4.30. LA RE-

VOLUTSA; MOLINO DE VIENTO

I LA VERBENA DE LA PA-

LAMA. Butaca, a 2 ptes.

Nit i cada nit, a les 10:

FRAY

JERONIMO

Heira de Victor Mora i música

dels mestres Martínez Valls i Ro-

sello.

Principals intèrprets: MARC

REDONDO, Vicenç Simón, Celia

Gubert i Eugènia Galindo.

TEATRE NOVELTATS

Gran Compania d'operes

i revistes de CELIA GAMEZ

Avui, nit, reposició sensacional

de Popperia en tres actes:

LA RONDA DE

LAS BRUJAS

creació de la vedette

CELIA GAMEZ

TEATRE OLYMPIA

CIRC

Inauguració el dia 15 de març

GALA BENEFICIA COMERCIAL

DE MOSTRES DE BARCELONA

REVUE-RADIO

RECLAM

Gran espectacle a profit dels

hospitals

Informes i detalls al Passeig de

Gràcia núm. 47.

Palau Música Catalana

Demà, dimecres, 20 de febrer

del 1936, a les 10 de la nit:

CONCERT

per la «Mancomunitat de les Petites

Cantantes de la Catedral de Barcelona,

sota la direcció del mestre

MILLET

Localitats: Unió Musical Casa

Werner (Passeig de Gràcia, 54),

JOAN COLOM i MANOLO HUGO
dibuixos i escultures, respectivamen
Fins el dia 22 de febrer

a. Menilmontant. Aquesta quarantena de xicots, fills d'obrers i d'empleats, que demà seran obrers i empleats els mateixos, no dediquen més que una hora cada dia a la música. El temps restant van a l'escola, al taller o a la fàbrica. Però són parisenços deseixits, vius, assimiladors; tenen una facilitat extraordinària per a aprendre. Hom sent en ells una vida, un ardor, una espontaneïtat que és traduïxen en els matisos d'expressió més inesperats i més penetrants.

La «Mancencian» viu en gran part del seu treball del seu cant, de les seves «fourrées». Ha cantat un xic arreu de França. Ha recorregut Europa. Ha estat a Itàlia. El Papa li concedí una audiència de trenta-cinc minuts, que perllonga per tal de sentir més temps encara aquells cantos naturals, sense, d'artifici i de suavitat. L'Amèrica l'acollí amb entusiasme. I aquests Petits Cantaires són excel·lents ambaixadors en país estranger. Ells oferei-

Sales d'Art

Galeries Laietanes

Corts, 613

Gardona
Cargada Soto
Agustí Antiga
Rafael Arenyas
Col·lecció C. Hidalgo Llanero

Fins el dia 22

Pinur
Pinur
Pinur
Pinur

SYRA

Diagonal, 262 - Telefon 18710

Art i ornamentació
Objectes per a present

Exposicions de
JOAN COLOM i MANOLO HUGO
dibuixos i escultures, respectivament.

Fins el dia 22 de febrer

LA REUNIO DE LA MINORIA SOCIALISTA

A la sortida fou facilitada una nota oficiosa de gran interès

Immediatament la minoria ha abordat l'única qüestió que fou essencialment gran: l'amplitud, i les sentències ja dictades s'aplicaran tan per dictar-se, així com les que pesen sobre Teodomir Menéndez González Peña i sobre altres encapçalats. Pels informes del defensor se'n fa un detall, que tan completament s'ajusta a la seva missió que el jurat per l'opinió que expressa els tractats del grup socialista, es concep el fonament de les sentències dictades pels Consell de guerra, els processos que actualment estan en marxa, el gran nombre de peticions de penes que els condemnats a mort i a altres reprimides.

Amb tan dramàtiques notícies, arriba l'ofertament d'auxili i testimoni d'adhesió en quantitat i qualitat tals que la minoria ha acordat unanimitat, i amb profunda emoció acceptar-les i trametre en aquesta referència l'expressió més fervorosa de gratitud als partits, als grups parlamentaris, als Ateneus, a les associacions, a les personalitats de relleu i molt senyaladament als milers de dones que signen plects.

Absorbida la minoria per les gestions a que s'acaba de fer referència amb la màxima preocupació, els diputats socialistes en aquest moment han acordat diferir per unió la reunió pròxima l'examen d'altres qüestions pendents.

Els acords han estat adoptats per unanimitat en un ambient de la major concentració.

MANIFESTACIONS DEL SR. ALB

El president de les Corts parla del sumari pel contraband d'armes, de la visita del senyor Marraco i del retorn a les Corts de les modificacions a la Llei Electoral

Madrid 18. — Els periodistes presentaren al senyor Alba si tenia cap notícia relacionada amb el sumari originat per l'instruït pel senyor Alarcón, la trama a les Corts s'ha via demanat.

Sobre aquesta decisió, ha contestat el senyor Alba, u donaré demana una informació completa. Sembla que ha sorgit un escrúpul sobre si podria o no trametre's aquest sumari original en lloc d'un testimoni. Quan jo hagi rebut la comunicació corresponent, reuniré els cans de m

neria. Si es rep demà, demà mateix, però la reunió, perquè s'acordi si a la vista de l'informe que es dona hi ha fonaments legals perquè l'assumpt s'segueixi el seu curs, o si queden en llibertat les minories per a actuar.

¿Sabeu si és cert, se li ha preguntat, si, com s'ha dit avui, algunes de les minories que el teneu anunciat, es proposen presentar demà la seva proposta acusatòria a la vista de les dificultats perquè vin

Un altre assumpte del qual donarà a vosaltres informació demà, és el relatiu a la llei que es retorni al President de la República a les Corts relatives a unes modificacions de la llei municipal.

El President de la República es cridarà per telèfon per tal de comunicar-vos.

L'oficial major del Congrés i estat en el Suprem per tal d'examinar les dimensions del sumari intruït pel senyor Alarcon. Si com es suposa, es tramet a la Cambra l'original del sumari, aquest serà guardat en una caixa forta del Co-

gress i custodiada per forces de
guardia civil.

Darrera hora

«Razzias» de la policia, am
nombrosos detinguts

Aquesta matinada el cap superi
de Policia, en rebre els periodis
com de costum, els manifesta

per agents de la Brigada Criminal i Social s'havien efectuat dues cazzielles. La primera; op fe go wogaz zless.

—La primera d'aquestes—digue ha estat al districte cinquè i s'ha practicat la detenció de més de cent persones, les quals, després dels tràmits corresponents i si no tenen antecedents, seran seguidament alliberades.

La cazziella de la Brigada Social s'ha efectuat en diversos llocs a Clot i s'ha procedit a la detenció

Aquestes mesures han estat prearran del pla traçat fa temps i que han de servir per tal de netejar Barcelona de gent indesitjable.

Aquestes "grazzias" es continuaran fent—acabà dient—en altres indrets de la capital, igual com s'ha vingent fins ara.

Alliberament

Agressió a un director
El director d'un setmanari satí-
riconomant Pompeyo Clarià Aguil-
la, la Redacció del qual fou assalta-
da fa uns dies, ha presentat una sen-
tència al Jutjat contra el seu
Batalla, cap del Negociat de Pro-

Un home mort pel tren

Ahí a la nit, a les deu, al poble de Sant Joan de Vilatorrada, a nivell dels banys de la Mar Bege, un tren de mercaderies va atropellar el pco de brigada Pasqual Roa Martínez, de quaranta anys, el qual quedà mort a l'acte.

Personal el jutjat de guàrdia del lloc del fet, ordenà l' aixecament del cadàver i el trasllat al Centre d'Anatomia Patològica de l'Hospital de Sant Joan de Vilatorrada.

cadáver i trasllat al diposic
i començà a instruir les oportu
diligències

